

INVALIDID

Vigastatud sõjameeste häälkandja

== Olmub üks kord nädalas ==

TELLIMISE HIND postiga ühe kuu peale 12 Mrk.
Vigastatud Sõjameeste Ühisuse liikmetele (Invalididele) —
hinnata.
Väljamaale 10 Mrk. kallim.

Üksik nummer maksab 3 marka
Kuulutused 5 marka millimeeter.
Tellimisi ja kuulutusi võtavad vastu kõik vigastatud sõjameeste
ühisuse osakonnad ja raamatukauplused.

Toimetus ja talitus asub Villjandis, Usus tän. № 38. :: Toimetaja kõnetund kella 11—1. e. l. :: Talluse asjaajamine igal ajal

I. aastakäik.

27. novembril 1920.

№ 7.

Kas see inimene ka mõtleb, mis ta räägib!

Igal ajal ja iga rahva seas on inimesi leidunud, kellel teise inimese kannatuse ja häda vastu kiivtõuwa ja jäätälm süda on. Kas elagu kaas-inimene ehk suregu, see temale torda ei lähe, kui aga omal mõnus ja lahe on elada.

Uga wähe leidub inimeses niisuguseid tigeida hingega isiluid, kes kõige raskemalt kannatajale inimesele, inimesele, kelle vastu tal kohustused ja tänumõlg on, arvitamise asemel jalaga selga wirutab. See on läiluse ja alamelajaluse tipp!

Mits ma sellest siin räägin?

Selleks, et üks niisugune nähtus esines. Kas niisugust meil Eesti weel rohkem on, ei tea ma tõendada? Üks on aga faktiliselt olemas.

Ta kirjutab J. U. nimetähtede all „W. M.“ nr. 260 1920 a. „Vigastatud sõdurite perekonnad,“ kus esitets pahandatakse, et wigastatud sõdurid ja nende perekonnad on suurema nurina Tapa alevi-walitsuse vastu esile toonud, süüdistades teda wigastatud sõdurite perekondadele ostetud metsa omatahtsult tarvitamises.

Tapa metst olla 2 tiinu wigastatud sõduritele ostetud „Vigastatud sõdurite ühingu“ poolt. Üks tiin olla juba maha raiutud, kuid tapalastele olla teadmata, misugused on need inwaliidid, kes seda metsa saawad? Olla ka selgeteks tehtud, et suurem osa metsasaajatest pole Eesti wabadussõjas olnud jne. Tähen-dab, jällegi see inetu jutlus „lammastest ja sikkudest.“

On nii mitu torda selle pääle tähelepanu juhitud, kui wildal ja õigluseta niisugune waade on, sest Eesti wabadussõda on ilma sõjast kindlasti tingitud. Ka need mehed, kes ilma sõjast läksid, astusid waenlase vastu meie wäitese kodumaa kaitsesemõttega. Ja siis weel, meie peame inwaliidide pääle ikkagi hoolitsamise ja inimesearmastusega maotama. On ju nad kõik meie rahva mannamad

pojad ja ei ole nad mõne ulatuse läbi oma terwise taotanud. Inwaliidid on seltskonna ees wõlanud-jad, aga herra J. U. näib üks neist olewad, kes oma wõlga salgawad.

Meie ühisuses on kõik inwaliidid dokumentide järele registreeritud ja seega nende inwaliidsus selgeteks tehtud. Sellekohha on aktid osakondades ja äratirjad keskjuhatuses.

Wõi seab hra J. U. inimesenihkamise waate-punktilt oma retordi inwaliidsuse hindamiseks üles? Wõib julge olla, et tal mõttewendi on. Juhtus inimesega kokku, kes ühe inwaliidi kohta ütles: „No, sellel on ju päris terwed riided seljas ja nägu ei ole ka sugugi nii nälgunud. Mis inwaliid see on?“

Niisuguse inimese meelest oletaks ainult see tõsine inwaliid ja päälegi weel wabaduse sõja inwaliid, kes närudes ja kaitstudes, läbitu ja jalutu, armulise herra ette kummardades roomaks, armu-andi paluma, terjatoorulest nuruma!

Wõib olla, ootab ka hra J. U. niisugust pilti enese ees näha? Uga, et seda ei ilmu, siis on sellejuures wigastatud sõjameeste ühisus süüdi, nagu ta oma ajaloolise kirjatu li lõpufõnades wäljaitleb: „Soja ajal tekkisid palju töötawaid ühinguid, mida aeg oletaks juba rewideerida jne.“

Selgemalt wälja ütelda, hra J. U. — „aeg oletaks wigastatud sõjameeste ühisust tema 30 osakonnaga linni panna.“

Rewideerimisest üllsi ei aita, sest fakt on, et Töö-Hoolelandeministeeriumi poolt on wigastatud sõjameeste ühisust juba kolm torda rewideeritud, aga ei ole midagi sarnast kuritegewust leitud, nagu J. U. tahaks näha.

Olgu see Tapa osakonna puudeostmise lugu kuidas ta on (see on ka meie ühisuse instruktor O. Bundti poolt selgeteks tehtud, et seal õigus osakonna pool on), aga faktiks jääb see, et hra J. U. wigastatud sõjameeste ühisusele häwinemist, lõppu

Mis ühifus see siis õige on? Invaliidide eneste poolt elu kutsutud omaabi korraldus. Ainuke asutus, kes praegusel ajal äärmise puuduse all kannatajate invaliidide eest hoolitseb. Hra J. U., kas teate ka, kui palju ainult abirahadena meie ühifuse osakonnad, isearanis linnades, oma kannatajate liikmetele abi annavad? Sie veel muud toetused, õiguste nõudmised, teenistuskohdade muretsemised jne. Ja pääle selle veel see ühistunne, see vaimline side eneste vahel, see ühine raske elukoorma kandmine, ühise õnnetusosaliste vahel. Siis veel — teate, kui palju on meie invaliididest juba riiklikult pausit saanud? Neid võite kümne sõrme pääl üleslugeda! Aga meil on Gestis ometi mitu tuhat invaliidi. Kas olete kunagi neid suuremal arvul ühestkoos näinud, nende pisaraid märkanud, nende laebtuhi kuulnud, nende werist häda tunnud?

Kes peab neid siis aitama, kui nad ise oma nõrkeva jõuga ei tohi üksteist toetada?

Riikline abi? Ja, looge enne niisugune korraldus, siis küll. Aga, kui palju kuusid, võib olla aastaid see aega võtab? Seniks on aga meie raskema tehavigastustega invaliidid kõik — n ä l g a f u r n u d !

Teie teate küll, kui raskelt ja aegamisi riikline aparat töötab?

Terwes ilmas, suurtes riikides, ei ole veel niikaugele jõutud, kuidas siis meie välises, riikliselt esimesi sammusi astuvas Gestis see võimalik on?

Maadate, hra J. U., kui Teie selle asja pääle vähe lainemalt oletsite mõtlenud, siis ei oleks Teie oma ajalehe sõnumit mitte sel toonil kirjutanud, isearanis lõpuridast mitte. Häbi pärast oletsite Teie punastanud, kui kufagilt, tellegi teise poolt kirjutatud, farnast sõnumit oletsite luqenud.

See on — muidugi siis, kui Teil südametunnistust, inimesearmastust ja kohusetunnet üleilbse on?

E. W. Wigastatud Sõjameeste Ühifuse pidude lõbustusmaksust wabastamine.

Et abi anda neile, kes raske puuduse all kannatajad, selleks pidi wigastatud sõjameeste ühifus kõik fissetuleku jaamise võimalused ära kasutama.

Muu seas seisis esimesel kohal pidudest fissetuleku loqumine. Selle juures aga oli mõderastaw näha, et mitmed maakonna- ja linnawalitfused invaliididele hädaabi muretsemiseks toimepandub pidusid lõbustusmaksust ei wabastanud ehk jeda küll alati paluti.

Ühifus, kes ääretus raskuses kannatajate invaliidide eest ainuse hoolelandia ja abiandia oli, tema pidusid ei

wabastatud lõbustusmaksust. Nus tunnistus see iga tahes küll meie ühistondlise elu kohta ei ole!

Aga seejuures peab ka alla kriipsutama, et mitmed linna- ja maakonnawalitfused on algusest saadil kõik wigastatud sõjameeste ühifuse pidud lõbustusmaksust wabastanud. Need mehed mõistid invaliidide teenusid dieiti hinnata, neil olid sojad südamed kaasinimese kannatuse wastu. Tulewik hindab alati õigeid ja auksid tegusid.

Wäljamaades aitawad omawalitfuse asutused invaliidide hoolelande tööle mõjuvalt kaasa selleks suuri summasi määrates. Mis aga teewad meie suurem hulk omawalitfuse asutusi sellel alal? Ühife külm wastus — ei wabastada ühifuse pidusid lõbustusmaksust! Kas need margad ja pennid kuuluvad omawalitfuse asutuste fissetulekute tõstmiseks? No, natufene imelik tundmus peaks küll seejuures südames tekkima!

Aeg oleks juba läes, et ka Gestis omawalitfuse asutused peaksid tõsisemalt hakkama järele mõtlema, mis tuleks invaliidide, sõjakannatajate häda parandamiseks ettevõtta, ära teha? Seda nõuab meilt seltskondline kohustus ja inimesearmastus. Ega me ometi loomad ole? Selle küljes rippub ka tuntawa raskusega meie riigi tulewiku part.

E. W. wigastatud sõjameeste ühifuse III kongress otsustas palmega pöördä kõikide linna- ja maakonnawalitfuste poole, et wabastaksid ühifuse pidud lõbustusmaksust. Selle peale tuleb nüüd Resfjuhatusete teadaandeid nende maakonna- ja linnawalitfuste poolt, kes ühifuse pidud lõbustusmaksust on wabastanud.

Osakondadele teadmiseks, kui ka seltskonnale kuulutamiseks, awaldame „Invaliidis“ kõikide maakonna- ja linnawalitfuste teadaanded, kes wigastatud sõjameeste ühifuse pidud on lõbustusmaksust wabastanud.

Siin juures teatan, et Gestis Punase Risti Peawalitfus juba ennem meie ühifuse pidud Punase Risti maksust on wabastanud. Tänu neile!

Wabastus teadaandeid on järgmises järjekorras tulnud:

Wiru maakonnawalitfuselt 9. now. 1920 a. № 24558 all.

„E. W. wigastatud sõjameeste ühifuse Resfjuhatusete.

Wastufels Teie kirjale 6. now. s. a. № 1185 teatame, et jenni kõik E. W. wigastatud sõjameeste ühifuse kohaliku osakonna pidud maakonna maksust wabastatud on.

Esimees (allkiri). Sekretäär (allkiri).

Wõru maakonnawalitfuselt 12. now. 1920 a. № 579 all:

„E. W. wigastatud sõjameeste ühifuse Resfjuhatusete.

Teatame, et maakonnawalitfus oma otsusega 9. nowembrist s. a. on ühifuse, kui heategema asutuse, pidude piletid maakonna heaks mõetawast tasuta wabastanud“.

Maal. walitfuse esimehe eest (allkiri). Sekretäär (allkiri).

(Särgneb).

Arakiri.

Töö-Hoolelandeministeeriumi poolt ülewalpeetawa sõjainvaliidide warjupaiga põhikiri.

1. Üleüldised määrused.

§ 1. Sõjainvaliidide warjupaiga fihit on ülewalpidamist ja peawarju anda nende sõjainvaliididele, kes sõjas oma tööjõu on kaotanud.

§ 2. Warjupait awatakse ja peetakse ülewal Ebb-Hoolefondeministeeriumi ktulul.

§ 3. Lähem korraldaja warjupaiga asjus on ministeeriumi hoolekande osakonna üleüldisasjade toimkond.

Märkus: Kui warjupaiga juhtimine mingisuguse seltskondlike organisatsioonide kätte antakse, lähewad üleüldisasjade toimkonna digused ja kohused selle organisatsiooni juhatuse peale üle, kus juures Ebb-Hoolefondeministeeriumil digus on warjupaiga igal ajal rewideerida ja awalikuks tulnud korratuste kõrwaldamist nõuda. Riisamuti on ministeeriumil digus leitud korratustes süüdlaste ametnikkude lahtilastmist nõuda. Kui tase nõudla pooltul ministeeriumi nõudmist ei täideta, siis wõib ta seda ise teha ja uusi ametnikke määrata.

§ 4. Üleüldisasjade toimkonna korralduste täidehoatja on warjupaiga walitseja, keda ametisse kinnitab ministeeriumi hoolekande osakond. Tema alla kuuluwad kõik warjupaiga teenijad, nagu: perenaine, sanitarid, teenijad jne., keda ametisse wõtab üleüldisasjade toimkond. Walitseja peal lasub kõik wastutus korra eest warjupaigas. Tema wastutab warjupaiga elanikkude korraliku toitmise, tema kätte usaltud raha diglase tarwitamise ja warjupaigas olema inventaari eest. Walitseja on kohustatud kõik warjupaigas ettetulewa kirjawahetuse ja raamatupidamise korras hoidma.

§ 5. Üleüldisasjade toimkond korraldab warjupaigas aiijate heate nende terwisele wastawaid töid, nagu: aiatöö, mõned käsitööd jne. tarwiduste korral warjupaigale sellekohaseid ostusi kättespetades.

Riisamuti organiseerib warjupaigade jaoks warjupaigas lugemiselaua, raamatukogu, hoolitseb wõimaluse järele muul wiisil warjupaigade waimliste huwide eest.

§ 6. Ebb eest saadud tasust saab töötajate 50% enetele, teine osa jääb oga warjupaigale.

§ 7. Warjupaigas olijate kohta on maksew 6. weebr. 1920. a. wastumõetud „Rahwawäelaste ja nende perekondade pensiooni seaduse“ § 29.

§ 8. Ministeeriumi hoolekande osakonna üleüldisasjade toimkonnal on digus warjupaiga sissewõtmise korra kohta kodukorda wälja töötada ja osakonna kinnitusele maksma panna.

II. J n w a l i i d i d e w a s t u w ö t m i n e.

§ 9. Warjupaiga wõetakse wastu intwalleidide üleüldisasjade toimkonna otsuse põhjal, järgmises järjekorras:

- sojainwalleidid, kes oma tööhõiu täitsa kaotanud ja alalist kõrwalabi tarwitawad;
- sojainwalleidid, kes oma tööhõiu täiesti kaotanud, kuid alalist kõrwalist abi ei tarwita;
- sojainwalleidid, kes oma tööhõiu mitte täiesti pole kaotanud, kuid siiski rohkeini kui 70%.

Märkus 1: Esimeses järjekorras wõetakse warjupaiga sojainwalleidid Eesti wabadusdiast. Kui ruumi jätub, wõetakse ka wastu ilmaõia inwalleidide.

Märkus 2: Warjupaiga wastumõetud inwalleidide täielik nimi, endine elukoht ja warjupaiga wastuwõtmise aeg antakse wiibimata teada Ebb-Hoolefondeministeeriumi hoolekande osakonna pensioonide ja abirahade toimkonnale teada warjupaigade warjupaigast lahjumise aeg.

§ 10. Enne warjupaiga wastuwõtmist waadatakse kõik inwalleidid ministeeriumi poolt määratud arsti poolt läbi.

§ 11. Warjupaiga ei wõeta neid sojainwalleidide, kes külgehohtawate ehk muude sarnaste haiguste ehk puuduste all kannatawad, mis teiste warjupaigade peale halmaste wõiwad mõjuda.

III. Ü l e w a l p i d a m i n e w a r j u p a i g a s.

§ 12. Warjupaigad saawad warjupaigas maksjuta

täieliku ülewalpidamise, peatarju, aastaajale wastawad riided, jalandus ja pesu, ning arstiabi.

Märkus: Sõulatte wõetuse, parandus ja uuendus sünnib tarwiduse järele.

IV. W a r j u a l u s t e k o h u s e d.

§ 13. Warjupaigad on kohustatud kõik warjupaiga walitseja seaduslikka korraldusi täitma.

§ 14. Warjupaiga walitseja ja üleüldisasjade toimkonna korralduste peale wõib Ebb-Hoolefondeministeeriumi hoolekande osakonnale kaebust tõsta, selle otsused lõpulistud on.

§ 15. Warjupaigad on kohustatud nende tööhõimule wastawaid ja warjupaigas korraldatud töid tegema.

V. W a r j u p a i g a s t l a h t u m i n e.

§ 16. Warjupaigast lahjumine wõib wabatahtlikult sündida igal ajal.

§ 17. Warjupaigast lahjumise korral annab sõjawaliid ära kõik riided ja muu ihuhatte, mis warjupaigast saanud, ja saab tagasi need asjad, mis temal warjupaiga astumisel oli.

§ 18. Warjupaigad on sunnitud üleüldisasjade toimkonna otsusel warjupaigast lahkuma:

- Kui tema niisuguse haiguse omandab, mis § 11 ettenähtud;
- Kui ta § 13 nõudeid ei täida, ja
- Kui tema kohta on maksitud tingimised, mis ettenähtud Asutawa Kogu poolt 6. webruaril 1920. wastumõetud Rahwawäelaste ja nende perekondade pensiooni seaduse § 30. punktides 1, 2, 4 ja 5.

Märkus: Saigets jäänud warjupaigad (p. a.) asetatakse wastawasse arstimise ajutusse. Terweksjaamise korral wõetakse warjupaiga tagasi.

Ebb ja Hoolefondeministeeriumi Hoolekande Diakonna juhataja: A. Ennemuist (allkiri).

Üleüldisasjade toimkonna juhataja: K. Kooaar (allkiri).

Dige: asjaajaja k. t.: (allkiri).

Arakiri arakirjast dige: Keskjuhatuses Esimees: (allkiri).

Ametlik osa.

Määrus № 2.

§ 1. Wigaastatud sõjameeste ühijuse kasjaaruande pidamiseks.

§ 1.

Koik E. W. wigastatud sõjameeste ühijuse osakonnad on kohustatud iga kuu 15-ks päewaks kasapidajate poolt kokkuseatud kasjaaruanne mõddalainud kuu eest läbiwaatama, kinnitama ja ära saatma ühijuse Keskjuhatusete.

Märkus 1. Keskjuhatusel on eriti kasjaaruanne.

Märkus 2. Ühijuse üleüldise aruande seab kokku Keskjuhatus iga kuu wiimasel päewaks.

§ 2.

Kasjaaruanne peab selgelt ja puhtalt kirjutatud olema. Iga wiga ja parandus peab isepäinis aruande lõpus digets tunnustatama.

§ 3.

Kasjaaruanne peab kasjaraamatu moodustama, mis pärast isearanis peardõku tuleb panna selle raamatu korrapärase ja dige arwepidamise peale.

§ 4.

Kasjaaruanne kinnitakse osakonna esimehe, kasjahoidja ja sekretäri allkirjadega.

§ 5.

Raamatupidaja, kes kasjaaruanneid kokku seab, vastutab selle summade kokkuvõla ja ühtlustuse õige jaotuse eest kasjaraamatuga.

§ 6.

Kõik osakonnad on kohustatud selle kava järele kasjaaruanneid kokku seadma, mille vorm siin ligi pannakse. M ä r k u s. Selleks trükitud lehed saadetakse Keskkujatusele.

§ 7.

Et piltlikumat, sündsamat ja õiget ülevaadet aruande sihust saada, arvestatuna ühtlustust siissetulekus ja väljaminekus läbi viia, selleks tuleb raamatupidamises ning kasjaaruanneid paragraafide jaotus siiseleada, mis loitide ühise kasjapidamiste põhijoonets oleks aruande kokkuseadmisel.

§ 8.

Sissetulekute ja väljaminekute jaotuse kava on järgmine. (Vaata vorm).

§ 9.

Kasjaaruanneid viimse lehekülje peale kirjutatakse lühike seletus kasja siissetulekute kui ka väljaminekute kohta, mis põhjal üks ehk teine suurem summa esineb, selle otsustamiseks jne. misjulgune varandus muretsjetud, kus ka seisab? Niiisamuti kirjutatakse ka viimajel leheküljel märkujena liikmete arv, aruande kuu kohta.

Esimees: (allkiri). Sekretäär: (allkiri)

Wäljawiõte

II. kongressi protokollist 27., 28., 29 ja 30. märtsil 1920.

§ VII.

§ 3) Tuleb arutuse alla ühise põhikirjas § 22 ettenähtud siissetuleku % %, mida osakonnad peajid kongressi otsuse järele Keskkujatusele maksma.

Kongress otsustas ühel häälrel, et ühise osakonnad on kohustatud maksma oma siissetulekute 3% 1-jeft aprillist 1920. a. arwates, ning % % tulewad Keskkujatusele iga kuu ära saata, järgmise kuu 10-ks päewaks.

Wäljawiõte õige: Keskkujatuse esimees: (allkiri).

Eesti Wabariigi Wigastatud Sõjameeste II. üleriikline kongress. 27., 28., 29. ja 30. märtsil 1920. a.

Wäljawiõte.

§ 9.

§ 3) Otsustati ühel häälrel, et osakonnad on kohustatud maksma oma igakuuse siissetulekust 1% mõõdalainud kuu eest järgmise kuu 10-ks päewaks ühise häälekandja heaks. Ühtlasi tuleks osakondadel tähendatud 1% ära maksta 1-ft jaanuarist 1920. a. arwates.

§ 5) Otsustati, et osakonnad, mis juba awatud on, peawad ühe pidu häälekandja toetamiseks toime panema, 1. aprillist arwates lähe kuu jooksul, kuid seda aega wõib keskkujatus, kui osakonna poolt sellekohase ettepanekuga esinetud on, et pidu mingisugustel põhjustel mitte ei ole eelpool tähendatud aja jooksul mõimalik toime panna, oma äranõgemise järele seda aega kaoks kiud pikendada. Kuid osakonnad, mis peale 1. aprilli awatud saawad, on kohustatud pidu häälekandja heaks, awamise päewast arwates, kuu kuu jooksul toime panema.

Wäljawiõte õige: Keskkujatuse sekretäär: (allkiri).

Osakondade teated.

Osakondade sekretääridele.

Saatke toimetusele kõigist juhatus ja ülesõidisel koosolekul tehtud tähtsamatest otsustest aratirjad, et lehes wõiks awaldada, ja seega asja laiemalt tuttawaks teha. Ühtlasi saats sellest ka igakuks asjast huwitatud meie ühijute töö ja ettevõtete kohta täieliku ülevaate. See ei paku teile mitte palju tööd, kuna see aga ka teie osakonna edu ja huwidega õige lähedalt seotud on.

Lehte algust juba kohe.

Põltsamaa osakonna juhatus

otsustas 10. ja 11. detsembril s. a. Põltsamaal karbitorjandust rinnamärgi müügiga, osakonna hääks toimepanna. Luba tähtmine saadeti Sõjeministeriumi.

Loetagu kohaline seltskond rohkesti seda torjandust.

Larwastu osakond

siisiks lewadeft saadik õige nõrgal ajal, seft kohaline seltskond ei toetonud teda. 24. okt. jõudis aga osakond juba esimise piduga seltskonna ees esineda, Osawõtmise oli elam. Publikumi poolehoidmine muutus A. Suurkast'i kõne järele osakonna wastu nii wõjaks, et rahwa seast üks kohaline mees üles astus ja piduliste otsustada andis, kuipalju tema peab inwaliidide hääks maksma? See oli esimene jarnane juhtumine. Järeldus oli, et algataja eeskõju weel järeleõigajaid leidis, nii et ilus summade osakonna hääks kokku tuli.

Haapsalu osakond

kannatas ka seltskonna külmuse ja osawõtmatusel all. Nimepidi oli osakond olemas, aga seltskond ei tunnud teda lähemalt.

14. nov. korraldusid Lääne maakonnawalitsuse ametnikud suurema pidu Haapsalu osakonna hääks, segagümnaasiumi saalis. Rahwast oli nii rohkesti kokku tulnud, et ruumid kõiki pidule tulejaid ei suutnud ära mahutada.

Pidufõne pidas A. Suurkast, seletades sõjainwaliidide praeguseft seisulorrast ja nende ühise tegewuseft ja eesmärkidest.

Pidu läks waimliselt ja aineliselt väga hästi lorida ja andis kohalisele osakonnale jõudu ja seltskonna poolehoidu.

Ühise loterii.

Keskkujatus sai walitsuselt luba suuremat rahalist loterriit ettemõtta. Piletift on 50 tuhat ja esimised wõidud on kuni 50 tuhat marka.

Piletite trükkimine algab pea, nii et jõulaks müügile tulewad.

Edaspidi awaldame täieliku wõitude nimestiku ja teotame, kuhu piletid müügile on antud.

Raamatupidajad!

E. V. Vigastatud Sõjameeste Ühisuse Keskkujatus vajab kohe r a a m a t u p i d a j a t. Palk vastav riigiteenijate palgale. Eesõigus invaliididel—ühise liikmetel. Sooviavaldused saata otsekohe Keskkujatusele, Tallinn. Postkast 159.

Wastutaw toimetaja: August Weiper.

Wäljaandja: E. W. Wigastatud Sõjameeste Ühisus.

Tegew toimetaja: Anton Suurkast.